

Radosław Jarysz

Osiek, st. 3, gm. Kostomłoty, woj.
wrocławskie, AZP 82-24/-

Informator Archeologiczny : badania 30, 107

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NAMYŚLÓW, st. 69,
gm. loco,
woj. opolskie,
AZP 80-35/85

- obozowisko z epoki kamienia
- osada kultury lużyckiej (środkowa i późna epoka brązu)
- osada kultury przeworskiej (okres wpływów rzymskich)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Krzysztofa Spychałę (PSOZ Opole), z udziałem mgr. Grzegorza Molendy i Artura Rapińskiego. Drugi sezon badań. Przebadano obszar około 88 m² (2 x 44 m) przy wschodniej krawędzi zabudowań fabryki „Schöller”.

Odkryto 8 jam osadniczych, w tym 2 zasobowe. Zalegały one pod warstwą orną i warstwą podglebia na głębokości około 35–40 cm i uwidaczały się w postaci nieregularnych lub kolistych plam koloru brunatnego na tle ciemnożółtego piasku calcowego. W ich wypełniskach znaleziono ułamki naczyń glinianych, grudki polepy i drobne kawałki węgla drzewnych.

Materiały przechowywane są w PSOZ w Opolu (zostaną przekazane do tworzonego muzeum w Namysłowie).

Badania będą prowadzone w miarę rozbudowy fabryki.

NOWAKI, st. 18,
gm. Pakosławice,
woj. opolskie,
AZP 92-30/150

- cmentarzysko kultury lużyckiej (V okres epoki brązu – okres halszacki C)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. M. Krawczyka i W. Romińskiego (PSOZ Opole). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Stanowisko odkryto w 1994 r. w trakcie prospekcji AZP. Stwierdzono jego znaczne zniszczenie głęboką orką i erozją, poza tym przez teren stanowiska przebiega nitka rurociągu. W sezonie 1996 przebadano południową i centralną część stanowiska, łącznie powierzchnię 246,75 m².

Wyeksplorowano 30 obiektów, w tym: 17 grobów popielnicowych oraz 7 domniemanych popielnicowych, 2 groby jamowe, palenisko i 3 jamy o nieokreślonej funkcji. Większość obiektów posadowiona była bezpośrednio pod warstwą orną, na głębokości 35–40 cm. Ich części stropowe były na ogół zniszczone, a fragmenty naczyń i przepalone kości rozwleczone na dużej powierzchni. Trzy obiekty naruszone były przez wkop pod rurociąg. Wyposażenie grobów popielnicowych składało się z 3 do 5 naczyń, popielnicy, czasem nakrytej odwróconą do góry dnem misą, oraz przystawek. Dominowały wazy, niektóre z bogato zdobionym brzuścem, ponadto znajdowano czarki, amfory, czerpaki, kubki, garnki i misy. W trzech grobach wystąpiły zabytki z brązu: niewielkie fragmenty szpili i bransolety lub naszyjnika ze skręconego drutu oraz 3 kilkucentymetrowej średnicy guzy, pomiędzy którymi znaleziono 12 paciorków glinianych. Uchwycono południowo-wschodnią granicę zwartego zasięgu cmentarzyska.

Materiały przechowywane są w Muzeum w Nysie.

Badania będą kontynuowane.

Nowy Chwalim-Chwalimki,
st. 5, 6, 7, gm. Barwice,
woj. koszalińskie

patrz: neolit

Opatowice, st. 51, gm. Kujawski,
Kujawski, woj. wrocławskie

patrz: neolit

OSIEK, st. 3,
gm. Kostomłoty,
woj. wrocławskie,
AZP 82-24/-

- cmentarzysko ciałopalne kultury lużyckiej (V okres epoki brązu)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 29 sierpnia do 5 września przez Radosława Jarysza (Muzeum Regionalne w Środzie Śląskiej). Finansowane przez PSOZ. Przebadano powierzchnię 76 m².

Odkryto 14 grobów popielnicowych oraz 1 jamowy (grób nr 15). W kilku przypadkach (groby nr 2, 3, 4, 11) popielnicy nie towarzyszyły żadne przystawki. W jamach grobów nr 1, 9, 12 natrafiono na ślady węgla drzewnych. Ceramika była bardzo zniszczona – zachowały się jedynie dolne części naczyń. Dna grobów znajdowały się na głębokości od 35 do 60 cm. Calec tworzyły w tym miejscu lessopodobne gliny pyłowate. Wśród zabytków na uwagę zasługuje brązowy gruz z przewłeczką (tzw. ozdoba guzikowata) oraz grzechotka o formie gruszkowatej, zdobiona skośnie szrafuowanymi trójkątami (grób nr 8).

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Regionalnym w Środzie Śląskiej. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Śląskich Sprawozdaniach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.